

Det hender vi går inn i ei kyrkje
Som oftast fordi vi frys
Men når vi først er der inne
Tenner vi gjerne nokre lys
Og kjenner eit lite vemod
Som når ei god bok skal ta slutt
eller den forsiktige spenninga
når vi opnar ein ukjend konvolutt
Men om vi flyg ut over havet
Når vi flyg ut over havet
Når vi flyg ut over havet
Er det først då vi er fri?

Du tømde ut det siste glaset
og sa: du må gi meg litt luft
Eg sa: eg følgjer på veggen
I bygater, seint i august
Vi høyrer den fjerne klangen
Av ein sporvekslar som slår i
Og duren av elektriske leidningar
når siste trikken dreg forbi
Men om vi glir stilt gjennom vatnet
Når vi glir stilt gjennom vatnet
Når vi glir stilt gjennom vatnet
Er det først då vi er?

Vi ventar på den sanne profeten
Som teier der andre har talt
Eller kanskje på telefonen
Som kunne forklare alt
Vi ventar, vi står stille
Kjenner regn og vind mot panna
Og tenkjer at regn er regn og
vind er vind og ingenting anna
Men om vi kan sitje i regnet
Når vi kan sitje i regnet
Når vi kan sitje i regnet
Er det først då?

Ja, om vi flyg ut over havet
Om vi glir stilt gjennom vatnet
Om vi kan sitje i regnet